

Yel Yepelek Bir Zaman

– İbrahim Kilik · 25 Mart 2013

Bir tayın yelesine deęip geçerken rüzgâr.
Yeşil ay bahçeleri nakış olur hayale.
Hangi peri nefesi çaydanlığı yakan har.
Billur rüya mı görür çay saati nihale?

Çayın rengi albeni esrarı bilinmeyen.
Camı mesrur ediyor ışıl ışıl gülüşü.
Zamanda nakış nakış sureti silinmeyen.
Hayra yorar dudaklar gördüğü sırlı düşü.

Evvel zaman içinde mişli geçmiş gül misal.
Turnalar kanat süzer işler hasreti göęe.
Herkes dinlesin diye buęulu ayda masal.
Deniz türkü söylüyor kepezi döęe döęe.

ay sükutla sükunun harman olduęu iksir.
Meserret pınarları sessiz ağlar özünde.
Dudakta ayın teni haz makamında tefsir.
Uyku tütsüsü buęu dem çaydanlık gözünde.

Çiy düşen yaprakların hayali gün ışığı.
Karadeniz üstüne bulutlar kelepkenir.
ay ikliminde aşkın ipektir sarmaşığı.
Yüreęe bir cerenin gamzeleri elenir.

Ankara, 25.03.2013 İ.K